

[Tholstrup.]

Ifølge loven udløber denne afgift om 11 måneder, men de uheldige virkninger, den hidtil har haft og fortsat vil have, må give store betænkeligheder med hensyn til dens fortsatte opretholdelse. Under de nylig stedfundne forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdere har det tydeligt vist sig, at den slags kunstige prisforhøjelser, som tøjskatten er, har foranlediget arbejderne til at stille krav om lønforbedringer, som arbejdsgiverne på deres side ikke har ment at kunne imødekomme, fordi de både skulle give den rimelige andel i den tekniske fremgang og ovenpå dette dækning for alle de nye afgifter, som arbejderne må udrede af deres løn. Normalt skulle der jo være mulighed for lønforbedringer, efterhånden som teknikken skrider frem, således at arbejderne kan få deres rimelige og retmæssige andel i resultaterne af den tekniske fremgang. Arbejdsstandsningerne kunne sikkert have været undgået, hvis man havde lyttet til retsforbundets advarsler, da man gennemførte martsforliget i 1955 med alle de nye afgifter.

Arbejdsstandsningen blev bragt til ophør, men problemerne består. Arbejderne har fået en beskeden lønforbedring, men har udtrykt frygt for, at hele denne forbedring og mere til vil smuldre væk igennem skatteforhøjelser og varefordyrelser, og klamrer sig til det håb, at en lov om prisstop vil standse prisstigningerne. De har ikke turdet tro på muligheden af også at få gennemført et skattestop, siden de ikke har fremført dette krav.

Vi mener, at et prisstop ikke er nok til at skabe det arbejdshumør, som skal til for at give det, man kalder ro på arbejdspladserne. Der må prisnedsættelser til, således at arbejderen kan se, at det også kan gå den anden vej, altså den rigtige vej, så at pengene får større købekraft. Det ligger i folketingets hånd at gennemføre foranstaltninger, der virker til prisnedsættelse. Vi har med dette lovforslag vist, hvordan man kan gøre en begyndelse hertil, og skal gerne fremkomme med flere lovforslag i samme retning.

Med hensyn til dækning af de bortfaldende afgifter er der i bemærkningerne henvist til besparelser i statens udgifter. Vi har gang på gang i vore taler — sidst var det

det ærede medlem hr. Oluf Pedersen under behandlingen af finanslovforslaget — påpeget steder, hvor der kan spares betydelige beløb, således at de bortfaldende afgifter ved ophævelsen af tøjskatten rigeligt kan dækkes.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling og hurtig vedtagelse.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

De under punkterne 2, 3 og 4 på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Punkt 1 på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2037, fremsættelsen i tidenden sp. 4121).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Selvom man vel fra flere sider har haft ønske om, at dette lovforslag var blevet fremsat på et tidligere tidspunkt, tror jeg, at såvel kommunerne som de kommunale organisationer hilser det med tilfredshed, at lovforslaget nu ligger på folketingets bord, navnlig fordi der herigennem søges tilsikret kommunerne et tilskud, der svarer til ca. 60 pct. af deres tilskudsberettigede udgifter til sygehusvæsenet i finansåret 1954—55, på samme måde som det ved loven af 29. april 1955 fandt sted for finansåret 1953—54.

Som følge af de stigende sygehusudgifter vil det beløb, der denne gang skal ydes fra den fælleskommunale udligningsfond, udgøre ca. 150 mill. kr. Ajourføringen sker ved en forholdsmæssig forhøjelse af tilskuddet pr. indbygger og pr. sygedag, men forholdet påvirkes en del af det større befolkningsstal, der nu lægges til grund ved beregning af indbyggertilskuddet. Under udvalgsbehandlingen af tilskudsloven for 1955—56 blev der foretaget en del beregninger for at undersøge, om der kunne finde en